4de Jaargang — Curacao den 7n. Mei 1887. — Nº 1755

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, Nº 129.

De Agentuur.
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*. — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Tejssedre 39. Rue Paradis Poissonnière, Parys.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugar nan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0 07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

9 Mei *Oranje Nassau* van Amsterd.
16 „ *Maracaibo* „ Maracaibo
18 „ *Philadelphia* „ New York

CALENDARIO.
Mei.

8	DOMINGO	Aparicion di S. Miguel.
9	LUNA	S. Gregorio Nazianceno, ob. i dr.
10	MARTES	S. Antonio, ob.
11	RAZON	S. Francisco di Jerónimo, c.
12	HUEBES	Sta. Domitilia, v. S. Pancracio, mm
13	VIERNES	S. Servacio, ob.
14	SABRA	S. Bonifacio, m.

STAND DER MAAN.

L. K. 14 Mei 3 u. 41 min. P. M.

Opkomst der Zon:
10 Mei 5 ure 42 min.
Ondergang der Zon:
10 Mei 6 ure 18 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

8 Mei *City of Monticello* n. Maracaibo
12 „ *Oranje Nassau* „ Amsterd.
18 „ *Valencia* „ N.-York.

ONTWAPENING EN BEMIDDELING.

De Keizer van Duitschland, eerst een schitterende hulde brengende aan den vredelievenden geest van Leo XIII, heeft ook zijnerzijds de vreedzaamste verklaringen gedaan in de troonrede, waarmede Z. M. onlangs den Rijksdag geopend heeft. Maar, ten gevolge van een vreemde anomalie, die uit het algemeen gebrek van evenwicht in Europa ontstaat, is het een gewapende vrede, een vrede gelijk aan een oorlog, die blijft voortbestaan. De gedachte alleen aan het twijfelachtig onbekende der toekomst verspreidt schrik en ontsteltenis.

De diplomatie van Europa is geen sphinx meer, die haar geheim weigert te openbaren; zij erkent hare noodlottige onmacht. Inderdaad, noch de vrede noch de oorlog kunnen als eene oplossing van den bestaanden Europeeschen toestand gerekend worden.

De oorlog zou alleen dan een uitkomst zijn, indien daarmede het evenwicht in Europa hersteld en eene gelijkmatige ontwapening verkregen kon worden. Maar verre van het evenwicht te herstellen en de ontwapening te bewerken, zou de oorlog de bronnen der onheilen vermeerderen. Het zou noodzakelijk zijn dat, een der drie Rijken, Frankrijk, of Duitschland, of Rusland, verdwijne, om plaats te maken voor de twee anderen en alle hoop op wraakneming te vernietigen. Frankrijk zal het niet zijn, want Rusland zal niet toelaten, dat Duitschland het knevelt, en mocht Duitschland zelfs de overwinning behalen, Rusland zal alle krenking van Frankrijk beletten. Het zal evenmin Rusland zijn, want slechts een defensieve oorlog is mogelijk tegen dien onmetelijken kolossus. Wat Duitschland betreft, met zijn krachtige organisatie, met zijn gepantserd leger en zijne uitstekende veldheeren, — het zal zijn laatsten droppel bloed storten, eer het buigen zal voor een Fransch-Russischen bond.

De oorlog zou er dan een nog grooter verwarring te weeg brengen, verzwaard door eene nog grootere onzekerheid. De vredestractaten zouden plaats maken voor vreeselijker voorbereidselen tot den strijd. Toen Napoleon als een andere Cesar met zijn roemrijk zwaard de wereld doortrok en voortging met oorlog op oorlog te voeren, bleef er eene hoop over: de samenwerking van Europa tegen dien woelgeest. Waar is zulk een verbond nu te vinden? Toen de Barbaren het geschokte Romeinsche Rijk overmeesterden, bestond er hoop op vrede in de vereeniging der overwinnaars door de overwonnenen. Waar is die bemiddeling te verwachten bij dezen wreeden afkeer, die de volkeren tegen elkander opzet? Het is vandaag oorlogen, morgen krijg voeren, zoolang, totdat eene volkomene uitputting er het gevolg van is. En dan? ....

——

De tegenwoordige vrede kan nog minder eene oplossing genoemd worden. Deze vrede is verschrikkelijker dan de oorlog. Het is een gewilde, opgelegde, officiëele verarming; het is een wedstrijd der Mogendheden in de vermeerdering der belastingen, in de verbetering der verdedigings-, of beter gezegd vernielingswerktuigen; het is de opoffering der volkeren voor den bloedigen Moloch van het militarisme. Zelfs de kleine Mogendheden, België, Griekenland, Zwitserland, enz,, nemen deel in dezen teugeloozen vaart. Schrikwekkende naijver! Waar gaan wij heen? Wat dan te doen als noch de oorlog noch de vrede eene oplossing is in den tegenwoordigen toestand? Waar is die oplossing dan te vinden?

In zijne laatste allocutie, wel getuigend van medelijden voor de kwalen van Europa, — die Paus Leo XIII tot het H. College der Kardinalen gehouden heeft bij gelegenheid van zijn negenjarig kroningsfeest, — bespreekt Z. H. het twijfelachtige van dezen toestand op een teedere maar alleszins besliste wijze.

„Dit beheer (der kerk)" — zoo sprak Z. H. — „kwam Ons in den beginne als een zware last voor, en dit is het tegenwoordig nog ten gevolge der slechte tijden en van den moeielijken toestand, waarin zich de Kerk bevindt, door de vrees voor een nog slechtere toekomst zoowel voor de Kerk als voor de Maatschappij. Echter zijn Wij altijd gesteund door de gedachte van de Goddelijke hulp en door de oppermacht der Kerk, die zich uit ten voordeele der Maatschappij.

Dit oppergezag blijft altijd ongeschonden, en heden nog vervolgt de Kerk, hoewel gehaat, bestreden en vervolgd, hare vreedzame zending, overal de weldaden van den waren godsdienst en de ware beschaving uitdeelende. Van deze oppermacht bewust, besloten Wij van het begin van Ons Pausschap die nog meer te doen kennen, en Wij genieten de troost te zien, dat Onze woorden goed zijn ontvangen en dat dientengevolge het geloof zich heeft verbreid.

O, wanneer de volkeren en de vorsten de opeengestapelde vooroordeelen en haat tegen de Kerk en den Opperpriester lieten varen, en in de Kerk een vruchtbaren grondslag van vooruitgang wilden erkennen, hoe veel rustiger zou de Maatschappij dan niet zijn, en wat zou zij minder voor de toekomst vreezen!

Tot dit doel hebben Wij dit het beste en tevens het meest met Onze taak overeenstemmende middel geloofd, den volkeren en den vorsten die haven van geluk aan te toonen en hen te helpen dezelve binnen te gaan. Aan dit doel hebben Wij Ons leven gewijd, overtuigd als Wij waren, dat Wij aldus voor de belangen van den godsdienst en maatschappij handelden.

Tevergeefs heeft men in Onze daden een ander doel dan die heilige taak willen zien. Indien Wij voor het gezag van den Opperpriester een werkelijke vrijheid, veiligheid en onafhankelijkheid eischen, is het alleen tot dat doel; want de vrijheid en de onafhankelijkheid van den Paus begunstigen den weldadigen en vreedzamen invloed van de Kerk en van den godsdienst.

Deze zorgvuldigheid van den Paus vraagt eerbied en bewondering beiden. Rénan zeide weleer, dat de vooruitgang der beschaving en der volksheerschappij eens een zóó ingewikkelden en moeielijken toestand zal te weeg brengen, dat het noodzakelijk zal zijn, indien het mogelijk ware, den amphictyonischen Raad der Pausen te herstellen. Dat uur schijnt nu aangebroken te zijn. Leibnitz, Macaulay en Guizot hebben de Pauselijke bemiddeling een schoone droom genoemd, een wenschelijk iets. Het schijnt wel dat die „schoone droom" voortaan eene noodzakelijkheid is geworden.

——

Maar, zal men zeggen, zal Rusland in de ontwapening toestemmen? Wij weten het niet. Maar, als het zijn medewerking weigert, is het dan niet genoeg, dat Frankrijk en Duitschland overeenkomen om het te neutraliseeren? Op zich zelf staande, is Rusland machteloos tegenover Europa. Von Bismarck heeft Frankrijk willen neutraliseeren om zich uit den neteligen toestand te redden, maar zijne poging is mislukt. Die poging zal met Rusland slagen, mits er eene of andere overeenkomst getroffen worde, die haar vasten grondslag heeft.

En wanneer men de mogelijkheden van eene vereeniging berekent, is het gebeurlijke hiervan volstrekt niet onwaarschijnlijk. Leo XIII bezit hiervoor wijsheid en is bij alles onpartijdig. Hij is noch een Franschman noch een Duitscher, noch een Rus. Hij is Opperpriester, de uitdeeler van den vrede; hij weet de verzoening tusschen de partijen te bewerken. Europa buigt zich voor zijn diplomatiek gezag en zijn verheven geest. Zal de maatschappij vallen zonder den Paus? Of zal zij zich redden met den Paus? Ziedaar de gewichtige vraag!

Wat of er ook moge gebeuren, Leo XIII heeft beloofd het gezag van zijne macht en de hulpmiddelen der Kerk ten dienste te stellen van de maatschappij. Bewonderenswaardige belofte! Ingeving de grootste Pausen waardig! Wie kent het *Excelsior* niet van den dichter Longfellow? Het is het *Excelsior* van den kunstenaar, die zich allengs ver-

heft van het zichtbaar-schoone tot het verhevene, tot de hoogste schoonheid. *Excelsior!* Ziedaar de kreet ook van Leo XIII en de wet van zijn Pausschap: stijgen, steeds stijgen, van den godsdienstigen vrede naar den algemeenen vrede; en de maatschappij plaatsen boven de volksrampen en het Pausdom boven het gewoon gebied der geschiedenis. EXCELSIOR!

MISION CATOLICANAN NA AFRICA.

CIRCULAR di Su Eminencia cardenal Lavigerie na pader i crejentenan di Argel, tratando di un carta di Monsenjor Lavinhac, Vicario Apostólico di Nyanza, riba martirizacion di neger-Cristiannan na Ouganda.

Roeman Stimarnan!

Te awor mi no a corda nunca di meste papia coe Boso oficialmente di e Misionnan, koe Santa Silja a confia na mi cuidao den lugá interiornan di Africa. Berdaderamente, e Misionnan-ai no ta pertenece na e diócesis-aki; den circunstancianan di toer dia anto, nada no ta doena mi ocasion di papia di nan coe Boso.

Ademas lo mi a ofende modestia di misionarionan di Argel, si mi a doena Boso na público cuenta di obranan di nan apostolado. Toer kiko Boso por a informa den tempoe pasar, ta lo ke Boso por a mira i tende na solemnidadnan di e despedida, na cual ocasion, segun tradicion bieunan, Boso a bini huntoe coe Nos bin suntji pia di esnan, koe tabata bai hiba luz i beneficionan di Santo Evangelio meimei di bárbaronan.

Ma awe mi ta kibra mi silencio di coestumber, pa mi no larga Boso sin conoce e ehemplonan di balor, koe n'e momento-aki mes e pober salvagenan di Africa a doena na toer Cristian.

Mi ta bin doena Boso noticia di un carta di Monsenjor Lavinhac, den cual e obispo piadoso-ai ta conta persecucionnan, koe poco dia pasar e miserabel Rei di Ouganda a haci contra neger-Cristiannan di su reino.

Mi a manda e carta-aki pa Congregacion di propagacion di fé, ma mi ta pidi boso pastornan lesé na público den misanan.

Pa nan mes, nan lo haja aiden un honor i un satisfaccion.

En berdad, mi no ta loebida, i nos misionarionan tampoco no ta loebida esai, koe padernan di diócesis Argel tabata mi judadornan di mas zeloso den fundacion di e Congregacion chikitoe-aki, destinar particularmente pa predica Santo Evangelio den un parti di mundoe. Mi no ta loebida, koe nan, na coeminsamentoe di nos obra apostólica, kier a bai crusa mundoe henter, pa pidi e judanzanan, koe tabata di necesidad pa asina un trabao. Principalmente mi no ta loebida, koe promé miembronan di nos Congregacion di misionarionan, a sali for di nos padernan, i koe é, koe n'e momento-aki ta ocupa mi lugá, na nan cabez, a ricibi su educacion eclesiástica den nos seminario.

Boso sabi, Roeman stimarnan, kiko e *pader blancoenan* (asina pueblo ta jama nan) a sufri caba pa nan obra di caridad. Den menos koe 20 anja 11 di nan a moeri caba di un manera di mas cruel; mas di 50 otro a moeri den diferente parti di Africa na consecuencia di fatiga, privacion i enfermedad.

Despues di e sacrificionan-ai palabra di Tertuliano riba fertilidad di sanger di mártirnan lo por tabata cumplir pa e misionarionan. Ma awor nos lo por bisa nan huntoe coe Profeta: "*Hancha lugá di boso tent i habri hordein di boso casnan...., pasobra boso lo plama na toer banda i boso jioenan lo hereda teranan i haci ciudad destruirnan bira lugá di biba.*"

Boso lo haja prueba di esai den e boenita carta di Monsenjor Lavinhac, obispo di Pacando.

Den negernan di Congo, di Tanganyka, di Ounyaniembé, di Nyanza, Cristiannan a nace i nan ta bai adilanti den fé, i mira, na principio caba nan a ricibi corona di martirio.

Historia di persecucionnan di tempoe bieu no ta ofrece nada mas boenita i admirable, i den e carta di Monsenjor Lavinhac, koe mi ta manda pa boso, boso lo haja repiticion fiel di tempoe bieunan di nos Africa Cristian.

Mi ta bisa esaki na honor di Dios, Kende solamente, 18 sigló pasar mescos koe awe, a doena i sostene tantoe balor. Como spiritu di Dios ta semper mescos, boso lo no stranja, koe den boca di e pober negernan di Africa, na momento di lucha, no a bini otro palabra sino e mes palabra elevarnan di mártirnan di Cartago Romano; koe e negernan di Ouganda ta bai ricibi Santoe Sacramentoenan mei-anochi pa nan busca gracia di e perseverancia, koe mártirnan tabata haja na tempoe di Tertuliano den mes sorto di reunion; i koe, mescos koe n'e tempoe-aja, conio e poersigidornan no por comprende ánimo i balor di e mártirnan, nan ta atribui esai na bruhería. Boso lo no admira, koe generosidad di mohénan ta para pareu coe di hombernan; koe hende bieu i mucha chikitoenan no ta moestra ni un poco miedoe pa martirizacion; koe un di e gran mártirnan di Ouganda, kende su manoe i pianan tabata cortar den un momentoe di furia diabólica, kende su carni tabata cortar na pida pida for di su curpa, kende tabata tirar den candela, na oenda el a drumi tres dia promé koe el a moeri, sin larga hende tende otro kehamentoe koe e mes. palabra di Salbador riba cruz: "*Sitio, mi tin sed;*" koe 31 mucha, major parti mucha chikitoe ainda, na kende nan a ofrece nan bida si nan kier a renega "Oracion" (asina e poersigidornan di Ouganda ta jama nos Santa Religion) a responde na presencia di e candela, den cual nan tabata bai tira nan: "Nos lo resa, mientras nos ta biba," i koe e oraai, tirar den un candela preparar pa mata nan poco-poco, nan tabata resa huntoe meimei di flam bofonando di nan berdugonan.

Na bista di asina sorto di espectáculo nos meste tin miedoe, sin duda, pa hibamentoe misterioso di berdad na pueblo nobonan; nos meste tin miedoe, di mira e bárbaronan lamanta, bin destrui e vernis di civilizacion, riba cual nos ta asina orguljoso i koe pronto lo cai den nengamentoe di Dios, manera nan a lamanta promé aja rondó di mundoe Romano, koe, mescos koe di nos, a cai den corrupcion.

Ma banda di e causanan-aki di miedoe, larga nos busca motiboe di confianza tambe.

E mártirnan di Africa ta testigo di Dios riba mundoe; awor nan ta Su amigoe den cieloe. Nan oracion por ta útil i saludable anto pa nos.

Pa razonnan di mas sabir, Iglesia ta taha hende di haci culto público, hasta na mártirnan, promé koe Santa Silja, coe su prudencia i cuidao di coestumber, doena un sentencia riba nan asuntoe, ma Iglesia no ta taha nos di admira i imita balor di mártirnan. I en cuantoe na Cristiannan di Ouganda, mi tin fortuna di participa boso, ki interes Santo Padre Papa mes a moestra den nan martirio i ki speranza Su Santidad a haja pa progreso di fé den Africa.

Mira aki com Santa Congregacion di Propaganda ta espresé den un carta, koe el a manda mi:

"Felicitando mi mes coe progreso di Misionnan den Africa, na cual padernan di Bo institucion na Argel ta dedica nan coe tantoe zelo, bao di direccion sabir i poderoso di Bo Eminencia, mi ta sinti mi feliz di larga Bo sabi, koe Su Santidad, —na kende nos a participa, den su audiencia di ajera, martirio di un número grandi di Cristiannan di Ouganda, — a moestra un pena berdadero pa e pérdida, koe Missionnan di Africa a sufri, ma Su Santidad no por a larga di sintié contentoe, cordando koe *sanger di mártirnan ta siminja di Cristiannan,* I pa koe e siminja por doena fruta na abundancia, Su Santidad a encarga mi manda Bo su bendicion particular, koe E ta doena for di fondo di su coerazon, na Bo Eminencia como fundador di Mision di Africa, na bo misionario zelosonan i na toer crejentenan di Ouganda".

Huntoe coe n'e carta-aki, koe tin firma di Su Eminencia Cardenal Simeoni, prefecto, i di Monsenjor Arzobispo di Tyro, secretario di Santa Congregacion, mi a ricibi indicacion necesarionan pa larga Monsenjor Vicario Apostólico di Nyanza coeminsa haci promé informacionnan pa declara e mártirnan Santoe.

Den Eos Africa, riba un cerce, na oenda Utica tabata para promé aja, un cantidad di Cristian balente a ricibi corona di martirio, ta un 1600 anja pasar. Nan ta jama e Cristiannan-ai: *Multitud blancoe*, pasobra segun palabra di San Agustín, e kalki, den cual e mártirnan tabata derar, a haci nan parce manera lorar den un laker blancoe. Si e mártirnan di Ouganda jega na gana honor di Santo un dia, nos lo por jama nan: *Multitud pretoe*, pasobra como promé Cristiannan bao di negernan di Africa nan a moeri pa Hesu Cristoe, i nan tabata derar bao di sjinisji pretoe di e cadalsonan, na oenda nan tabata kimar.

I awor, Roeman stimarnan, mi ta larga pa boso lesa e carta, koe mi ta ofrece boso. i mi ta larga boso entregar n'e sintimentoenan, koe lo é produci den boso coerazon. Dios doena, koe e sintimentoenan-ai, meimei di baheza i apostasianan di nos tempoe tristoe, haci boso fiel na boso fé i na boso Dios, mescos koe n'e mártirnan, maske cuantoe esai meste costa boso.

Doenar na Argel, 19 di Maart 1887, fiesta di San Hosé.

✝ CHARLES, Cardenal LAVIGERIE.
Arzobispo di Cartago i di Argel.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 6 Mei 1887.

Beschikking van Woensdag, den 4 Mei 1887.

No. 299.

DE GOUVERNEUR,

Gelet op art. 77 van het Regeeringsreglement dezer kolonie, waarbij bepaald is, dat de vergadering van den Kolonialen Raad jaarlijks op den tweeden Dinsdag van de maand Mei te Willemstad op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur wordt geopend.

Heeft goedgevonden.

Te bepalen:

1°, Op Dinsdag den 10n. Mei e. k. worden met zonsopgang van alle in de haven liggende schepen, van de forten en van alle Gouvernements gebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheschen. Zij worden niet vóór zonsondergang gestreken.

2°. Des morgens ten 8½ ure begeven de Leden van den Kolonialen Raad zich naar het Raadhuis en vereenigen zich aldaar onder voorzitting van den tijdelijken Onder-Voorzitter.

3°. De Gouverneur, de vergadering willende openen, verlaat ten negen ure het Gouvernementshuis, vergezeld van zijne adjudanten.

4° De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door eene uit de Leden door den tijdelijken Onder-Voorzitter te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.

5°. De Gouverneur opent de vergadering.

6°. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub. 4 bedoelde commissie.

7°. Vóór het Raadhuis wordt eene eerewacht van de Schutterij en van het Garnizoen geplaatst.

8°. Een saluut van *elf* schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik dat de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

Afschrift, enz.

Voor extract uit het Gouvernements-Journaal.

De Heeren *P. C. Gorsira* en *L. V. Leyba* zijn bij Koninklijk Besluit van den 21 Maart jl. N° 12, met ingang van den tweeden Dinsdag in de maand Mei 1887, benoemd tot leden van den Kolonialen Raad in de kolonie Curaçao.

De bij de landmacht in *West-Indië* gedetacheerde 2e. luitenant der infanterie *H. Spekman* is bij Koninklijk besluit van den 22 Maart 1887 N°. 13, bevorderd tot 1e. luitenant van dat Wapen.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

—De Heer Administrateur van Financiën brengt ter kennis van belastingschuldigen over het *Eerste kwartaal* 1887, dat zij gedurende *veertien dagen*, gerekend van af den 9den *dezer*, op de gewone kantooruren gelegenheid hebben om hunne bezwaren tegen den aanslag in de belastingen bij hem ter beslissing in te brengen.

—Door den Heer Postdirecteur wordt bekend gemaakt dat de Ned. Schoener *Gouverneur van den Brandhof* Donderdag den 12den dezer vertrekken zal naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba. De mails worden op dien dag om *twee* uren des namiddags gesloten.

— De veertien laatste dagen van de maand April waren voor de Katholieken van sommige buiten-parochiën op Curaçao, dagen van vreugde en van tevredenheid. Woensdag 20 April zou Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid, Mgr. Reynen voor het eerst als Apostolisch Vicaris van Curaçao de Parochie Santa Rosa bezoeken. De geestdrift onder het volk reeds dagen te voren te onderkennen in zijn ijver en bedrijvigheid om de aankomst of liever de intocht luisterrijk te doen zijn— die geestdrift, op velerlei wijze geopenbaard, trof en stichtte in waarheid op het oogenblik dat 't zijn geestelijke herder groette en verwelkomde. Daarin toch bleek de liefde en eerbied van het volk voor het geestelijk gezag.

'T was bij de plantage Moron dat Mgr. werd opgewacht door een eerewacht die zich deelsgewijze voor en achter het rijtuig schaarde, nadat aan Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid het welkom was toegeroepen in de parochie van S. Rosa. Toen ging 't in plechtstatigen optocht naar de Kerk. Aan de deur werd Mgr. ontvangen door de Geestelijken, met alle plechtigheid en op de wijze als de H. Kerk dat bij zulke gelegenheden heeft voorgeschreven. Nadat men onder kerkelijk gezang de Kerk was binnengetrokken richtte Mgr. zich tot de geloovigen, verklaarde hun het doel van Zijn komst, de beteekenis van een kerkelijke Visitatie, bedankte hen voor de openlijke hulde die zij brachten aan het geloof en aan de H. Kerk en ten slotte wenschte Zijne D. H. aan allen den vrede toe, den waren Hemelschen vrede die het doel zal zijn van allen die gelooven en geloovend werken.

De overige dagen dat Z. D. H. daar verbleef toonden de parochianen van S. Rosa op verschillende ongekunstelde en eenvoudige wijze hoezeer zij de komst en het bezoek van hun Bisschop in hun midden hoogachtten en op prijs stelden. En zoo was ook de binnenkomst en het bezoek van Mgr. in de parochie van S. Maria en St. Willibrordo. Overal dezelfde geestdrift, dezelfde vreugde en heilige godsdienstige tevredenheid; overal gelijke plechtigheid en feestelijkheid.

Door deze geestdriftvolle uiting van achting en eerbied voor de Bisschoppelijke waardigheid heeft het katholieke volk nog eens zijn levendig geloof getoond en bewezen dat het in de overheid de plaatsbekleeders van God zelven weet te erkennen en te huldigen.

— Dinsdag jl. 's morgens werd de Heer J. H. Quast Hz. in eene buitengewone zitting van het Hof van Justitie alhier als Griffier van dat Lichaam aangesteld. De President,

Mr. S. C. Henriquez heeft den geïnstalleerde, namens het Hof, en de Heer Mr. E. I. van Lier, namens de Balie, gelukgewenscht.

— Woensdag jl. 's avonds werden in eene openbare zitting van den Koloniale Raad 10 ontwerp-verordeningen behandeld en goedgekeurd. De meesten dezer verordeningen houden wijziging of aanvulling der belasting verordeningen voor de andere eilanden onzer Kolonie.

— In dank hebben wij ontvangen een exemplaar van het reglement der *Curaçaosche Meisjesschool*, ons door hare Directie toegezonden.

BUITENLAND.

ROME.— De H. Congregatie der Riten heeft onlangs een decreet bekend gemaakt, waarin gemeld wordt dat de H. Vader de uitspraak bekrachtigd heeft, door de H. Congregatie den 4den December 1886 gedaan ten gunste van den aanvang van het canonisatie-proces der Engelsche martelaren uit het einde der XVI en het begin der XVII eeuw, die niet in het vorige decreet begrepen zijn. Dit decreet betreft de bevestiging der vereering van Thomas Morus, Kardinaal Fisher en een eerste groep hunner mede-martelaren.

Deze tweede groep omvat 261 martelaren. Er blijft nog een derde groep van 54 martelaren over, omtrent wie, zegt het decreet, de H. Congregatie nieuwe bewijzen wacht.

— Kardinaal Joseph Pecci, de bijna 80-jarige broeder des Pausen, ligt ernstig ziek.

BERLIJN.— Terwijl zelfs in Katholieke landen de ministers en regeeringsmannen voorzichtig alle liberale gemoedsbezwaren ontzien en liever de halve bevolking van het land voor het hoofd stooten dan den heeren liberalen iets te weigeren, aarzelt Bismarck niet het heele liberalendom tegen zich in het harnas te jagen, als het er op aan komt zijn meening te zeggen. Onder meer verklaringen, die hij onlangs openlijk gedaan heeft in den Pruisischen Rijksdag bij de behandeling van de Kerkelijk-politieke wet, sprak de Kanselier het volgende krasse woord uit, hetwelk aan de vergetelheid verdient ontrukt te worden:

" De vorige spreker (een liberaal) heeft zich ook tegen de seminariën verheven. ' Ik kan in dit opzicht zijn gevoelens van afkeer niet deelen.

„ *Het zijn niet de priester-seminaries, maar de universiteiten, welke ons de gevaarlijkste en meest beslistetegenstanders hebben verwekt,*"

Alle rechtgeaarde vrijzinnigen moeten bij deze verklaringen wel van verontwaardiging opspringen. Maar wij mogen Bismarck dankbaar zijn, dat hij de verblinde liberalen aldus openlijk de waarheid gezegd heeft; want het *is* de waarheid dat de gevaren, die de maatschappij bedreigen, niet uitgaan van de seminaries, maar enkel en alleen van de ongeloovige universiteiten, van de scholen zonder God. Het baat niets of er al vestingwerken op alle punten des rijks worden opgetrokken, of het heele volk al van top tot teen gewapend wordt, als men het bedaard aanziet, dat ongeloof en revolutie van de hoogescholen uit, langzamerhand alle klassen der maatschappij doordringen en ten slotte het heele land rijp maken voor het socialisme.

— Aan het *Journal des Débats* wordt uit deze stad getelegrafeerd, dat de algemeene indruk van de laatste dagen meer vredelievend gezind, thans weer oorlogzuchtig is geworden. Men begint thans weer algemeen te spreken van oorlogstoebereidselen, die met kracht worden voortgezet, terwijl uit Weenen gemeld wordt, dat er in Oostenrijk groote troepenbewegingen plaats hebben en in de steden van Galicië, Dalmatië, Bosnië en Herzogewina groote hoeveelheden vivres worden bijeengebracht. De Oostenrijksche bladen, zoo heet het verder, zijn door den Minister van Oorlog uitgenoodigd niets omtrent dit alles te melden.

Als men de maatregelen nagaat, die Duitschland in Elzas-Lotharingen ten uitvoer legt en die begonnen zijn met de verbanning van den Rijksdagafgevaardigde Antoine, die dagelijks door anderen wordt gevolgd, dan zou men geneigd zijn te gelooven, dat Bismarck Frankrijk tot den strijd uittart.

— De politie heeft te Altona andermaal eene gansche wagenlading verboden en socialistische drukwerken in beslag genomen.

— De *Berl. Pol. Nachr.* herhaalt, dat Duitschland aan de Parijsche wereldtentoonstelling officiëel geen deel zal nemen.

— De *Times* meldt dat de Kroonprins van Duitschland lijdende is aan een kanker aan de tong.

— Niettegenstaande de Duitsche spoorwegen gereed zijn om half millioen soldaten naar de grenzen te vervoeren binnen vier dagen, is het oorlogsgevaar, naar men algemeen gelooft, sedert Januari niet toegenomen.

PARIJS. — Onder dagteekening van den 17 Maart jl. is door de Fransche regeering aan hare vertegenwoordigers in het buitenland een circulaire gericht, waarin gewezen wordt op de zeer voordeelige voorwaarden, waarop de voorwerpen van kunst, nijverheid en landbouw zullen worden toegelaten op de groote internationale tentoonstelling, in 1889 te Parijs te houden. Van de ingezonden voorwerpen zullen geen rechten worden geheven, terwijl ook geen plaatsgeld voor de in te nemen ruimte binnen het tentoonstellingsgebouw zal behoeven te worden betaald. Alleen bij verkoop zullen de verschuldigde rechten worden geheven. De buitenlandsche inzenders moeten vertegenwoordigd worden door een Commissie, waarvan een der leden de functiën heeft te vervullen van gedelegeerde bij het algemeen bestuur der tentoonstelling. Alles wat de tentoonstelling betreft zal door tusschenkomst van die commissiën en van de gedelegeerden geregeld worden.

De vertegenwoordigers van Frankrijk worden bij die circulaire uitgenoodigd de Regeering der Landen, waarbij zij geacrediteerd zijn, te verzoeken, haar officiëele medewerking te verleenen zoowel door de benoeming van bedoelde commissiën als door het toestaan van faciliteiten aan de inzenders voor de verzending, de douanerechten, etc.

— Uit Weenen wordt aan de *Times* gemeld, dat Rusland het verzoek van de Fransche regeering om deelneming in de Parijsche wereldtentoonstelling van 1889 op de ruwste wijze heeft afgewezen.

Den Franschen gezant heeft men medegedeeld, dat de Russische regeering niet kan deelnemen aan de feestelijkheden ter verheerlijking der Revolutie en den onderdanen des Czaars zal verbieden onder eenig opzicht mede te werken aan de tentoonstelling.

— In de couloirs der Fransche Kamer hebben de afgevaardigden Douville-Maillefeu en Sans-Leroy twist gekregen. Eerstgenoemde werd daarop zoo opgewonden door de wederzijdsche scheldwoorden, dat de eerste den ander een slag in het gezicht gaf. De tweede antwoordde met een duchtige oorvijg. De omstanders scheidden den twistenden, die door hun handelwijs een al te onverantwoordelijken inbreuk op de parlementaire gebruiken maakten. Er werden getuigen gekozen en de tijd voor een tweegevecht bepaald.

De zaak werd echter in de zitting der Kamer gebracht; de Heer Douville-Maillefeu moest zich rechtvaardigen en verwijderen, waarna besloten werd geen duel te houden en de zaak voor het gerecht te brengen.

— De Russische regeering is niet ingenomen met het vereeren van een degen aan generaal Boulanger. Zij is van meening dat zulks aanleiding kan geven tot een verkeerde opvatting van hare politiek in het buitenland.

— De Duitschers hebben te Pagny-sur-Moselle een specialen Commissaris, Schanebeles genaamd, gearresteerd, toen hij bezig was strategische merken te plaatsen. Eene daling der effecten was het gevolg van dit incident, en te Parijs is men van oordeel, dat Prins Bismarck den oorlog overmijdelijk tracht te maken. De Duitschers houden vol dat de heer Schanebeles chef is eener bende spionnen in dienst van Boulanger. Aangezien de zaak officiëel werd onderzocht zijn de Franschen kalm gebleven. Ook in deze quaestie melden de telegrammen den Paus als bemiddelaar en op dit bericht volgt dat de Duitsche regeering voornemens is Schanebeles in vrijheid te stellen, ofschoon zij volledige bewijzen tegen hem beweert te hebben.

LONDEN.— Het April-nummer van de *Forthnightly Review* bevat weder een artikel over den Europeeschen toestand van de hand des oud-ministers Sir Charles Dilke. Thans wordt Oostenrijk behandeld.

De schrijver vreest, dat het op den duur een oorlog met Rusland, waartegen hij het niet opgewassen acht, niet zal kunnen vermijden. Het Russische leger had hij reeds in zijn vorig artikel bestand genoemd tegen de gezamenlijke legers van Duitschland en Oostenrijk. Maar Duitschland zal, meent hij, als Rusland en Oostenrijk oorlog krijgen, wegens Frankrijk geene hulp aan Oostenrijk verleenen. De hulp van Italië te moeten aannemen, zou voor den Oostenrijkschen nationalen trots hoogst onaangenaam zijn; door Oostenrijk zou de hulp waarschijnlijk met een deel van Zuid-Tyrol betaald moeten worden, en toch zou die hulp niet voldoende zijn. De schrijver gelooft, dat de Russische cavalerie, die thans reeds aan de grenzen van Galicië samengetrokken is en veel sterker is dan de Oostenrijksche, in een oogwenk geheel Galicië zou nemen.

Voorts wijst de schrijver op de inwendige verdeeldheid, waaraan Oostenrijk lijdt. Aangaande de kleine Staten op het Balkansche schiereiland maakt Sir Charles Dilke ook eenige opmerkingen. Hij gelooft, dat het denkbeeld van eene Confederatie dier Staten eene herzenschim is, maar hij geeft toe, dat die kleine Staten, welke vroeger bij een aanval op Constantinopel Rusland zouden geholpen hebben, thans voor Rusland een groote hinderpaal tegen zulk een aanval zijn. Rusland zou, zegt hij, zeker ook door Azië heen, den aanval op Constantinopel kunnen wagen, en dat zou veel minder dreigend zijn voor Oostenrijk; Engeland zou dan in het spel komen. Engeland moet, zegt de schrijver, den loop der zaken afwachten en zijne handen vrijhouden. De Engelsch-Turksche conventie is niet nagekomen door Turkije, en deze zou Engeland dus niet verhinderen, krachtig op te treden.

— Volgens *The Catholic Times* is Henry Irving, de beroemde en gevierde Shakespearian tot den schoot der Katholieke Kerk teruggekeerd. Dit feit maakt in alle letterkundige kringen van Engeland groote sensatie.

PESTH.— Onder voorzitterschap van den Kardinaal-vorstprimaat heeft in deze stad eene vergadering plaats gevonden van bisschoppen en leden van den hoogsten adel betrekkelijk de deelneming van Hongarije aan de viering van het aanstaande priesterfeest des Pausen. Er werd besloten tot de inzameling van een zoo rijk mogelijken St.-Pieterspenning, het schenken van kerkgewaden, benoodigdheden en versierzelen en het overreiken van een monsterhuldeadres des volks door eene Hongaarsche deputatie, die te dien einde naar Rome zal reizen Tot de volbrenging dezer besluiten werd een uitvoerend comité benoemd, dat eene oproeping tot alle Katholieken van Hongarije in het bijzonder tot den burger- en boerenstand zal richten.

MADRID.— Het schijnt dat Madrid en Spanje aan een groot onheil ontsnapt is!

Sedert eenigen tijd was de Minister van Binnenlandsche Zaken op het spoor van eene samenzwering gekomen, die hare vertakkingen in de provinciën had, en de Minister van Oorlog was eveneens gewaarschuwd, dat er in het leger oproerige bewegingen zouden voorkomen.

Zoodra men zekere gegevens had, schreven de justitie-overheden mandaten tot inhechtenisneming uit tegen een aantal personen en gaven last tot huiszoeking. Ten gevolge van die nazoekingen zijn er geheime proclamatiën in beslag genomen, waarvan het publiek den inhoud nog niet weet. De aangehoudene personen zijn eerst naar de prefectuur geleid en toen naar de cellulaire gevangenis gebracht. De bevolking van Madrid heeft eerst die feiten vernomen, toen de slag alreeds geslagen was.

Onder de elf gearresteerden bevinden zich een gewezen stedelijk beambte, twee voormalige beambten van de veiligheid, de hoofdwapenmeester en jachtopziener van het Koninklijk paleis. Dertig personen in de provinciën te Barcelona, Sevilla, Valladolid en Cadix gearresteerd, behooren tot de middelklasse.

Een zeldzaam en voorzeker geruststellend feit is dat tot in de eerste dagen van April waren nog geene arrestatiën in de kazernen waren gedaan. Ruiz Zorrilla, dien men voor den leider van deze samenzwering houdt, heeft dus met het leger geen gemeene zaak kunnen maken. De maarschalk Martinez Campos die goed ingelicht was, heeft alle maatregelen genomen om niet verrast te worden, en men is van oordeel, dat het gouvernement iederen opstand met de meeste energie onderdrukken zal. De dagbladen zeggen, dat de overheid militaire maatregelen genomen heeft om iedere manifestatie tegen te gaan.

Het Spaansche gouvernement bevindt zich bijna in dezelfde positie als het Bulgaarsche regentschap. Dit slaapt eveneens met één oog open en vreest tegelijkertijd de burgerlijke en militaire samenzweerders.

— De toegeefelijkheid en goedheid der Koningin jegens deze onruststokers bij hun veroordeeling heeft hen niet tot rust gestemd.

Terwijl de Kamer van afgevaardigden den 5den April jl. zitting hield, vond men achter de deur, welke toegang heeft tot de vergaderzaal, een kardoes met brandende lont en gevuld met ontplofbare stoffen. In den nacht van dienzelfden dag is op een trap van het hotel, waar de Minister van Financiën woont, een kardoes met ontplofbare stoffen ontbrand. Eenige ruiten zijn gesprongen, doch niemand bekwam eenig letsel.

Het gebeurde is voor Spanje zeker niet zonder beteekenis.

CARACAS.— Aan het *Diario de La Guaira* van den 26 April ontleenen wij de twee volgende berichten aangaande de quaestie tusschen Venezuela en Engeland:

DIPLOMATIEKE TUSSCHENKOMST.— Onder dit opschrift brengt *La Estafeta de Paris y de Londres* het volgende belangrijke bericht, met datum 9den dezer:

„ Het plechtige protest van Generaal Guzman Blanco, President der Republiek van Venezuela, heeft weerklank gevonden in Europa.

„ Op het laatste oogenblik werd ons uit gezaghebbende bron medegedeeld dat Frankrijk en Spanje, als een blijk van waardeering en sympathie voor het Gouvernement van Venezuela, hunne collectieve en vriendschappelijke bemiddeling hebben aangeboden om de verwikkelingen te doen ophouden die gerezen zijn tusschen de Kabinetten van St. James en Carácas betreffende de Guayana-quaestie.

„ Hoe 't ook zij, wij voorzien in dit geschil binnen korten tijd eene oplossing, die gunstig zal zijn voor de belangen en de waardigheid der litigeerende Staten."

GRENZEN-QUAESTIE.— Uit Port of Spain (Trinidad) wordt gemeld:

„ Mr. C. Brown, gelastigde der New Yorksche pers, is te Trinidad aangekomen en zal zijne reis naar Ciudad Bolivar en Demerara voortzetten om inlichtingen in te winnen omtrent de gewichtige Guayanagrenzen-quaestie, ten einde een verslag daarover te kunnen geven."

VERSCHEIDENHEDEN.

Een vroolijke scène bracht eenige dagen geleden te Brussel wat afwisseling in de gewoonlijk droge rechtzitting. Een acrobaat had den eigenaar van een circus aangeklaagd, daar deze hem zijn loon niet betaalde, omdat hij voorgaf, dat de aanklager niet in staat was den post, waarvoor hij was geëngageerd, behoorlijk te vervullen. De advocaat van den klager verklaarde daarentegen, dat zijn client een uitstekend kunstenmaker was, die de stoutste toeren kon verrichten. „Indien gij het toestaat, mijne heeren," vervolgde de advocaat, „zal hij dadelijk, voor uw oogen een proef van zijn talenten afleggen." Nauwelijks waren deze woorden gesproken, of de artist had zonder de toestemmingen af te wachten, zijn jas uitgetrokken, liep met groote stappen naar het einde der zaal, nam een aanloopje en maakte vervolgens een dubbele *salto mortale*, zoo goed, dat hij juist vlak vóór de tafel der rechters neerkwam en hier lachend de traditioneele buiging maakte. De rechters waren stom van verbazing en het publiek uitgelaten van vroolijkheid. Nadat de rust eenigszins was hersteld, verdaagde het gerechtshof de zitting; en besloot den acrobaat nog meer proeven van zijn kracht en vlugheid te laten afleggen vóórdat men een uitspraak deed.

Daily News meldt uit St. Petersburg, dat een staatscommissie heimelijk proeven neemt met een nieuw ontploffingsmiddel, door een Russischen ingenieur uitgevonden, hetwelk vijftien maal krachtiger is dan buskruit en bovendien geen rook geeft.

Volgens de *Républ. Franc.* hebben onlangs in Frankrijk proefnemingen plaats gehad met een geweer Picard, waarmede 10 schoten in 23 seconden gedaan worden — evenveel dus als met een repeteergeweer. Een lichte stoot naar boven tegen den grendel maakt de kamer vrij, zoodat de patroon er in geschoven kan worden. Het drukken op den haan brengt dan den grendel weer achter de kamer terug eer het schot afgaat. Door het openen der kamer valt tegelijk de huls der verschoten patroon er uit. Er is dus eigenlijk slechts één beweging voor het laden noodig, daar men met dezelfde beweging der hand den grendel omhoog brengen en draaien en ook de patroon op haar plaats brengen kan. Deze sluiting moet aan elken loop aan te brengen zijn. Picard stelt ook voor, de patroonen niet meer in tasschen, maar in breede gordels om het lijf mede te voeren.

De kapel van O. L. V. van Lourdes, in de kathedraal van Montauban, is door misdadige handen in brand gestoken. Zij werd geheel vernield.

In het nieuwste adresboek van Londen komen 2125 Smiths, ongeveer 1200 Jones, 790 Browns en 467 Robinsons voor.

De fabrikant Karl Redl te Weenen heeft een toestel uitgevonden om het levend begraven worden te voorkomen. In het deksel der kist bevindt zich een ronde opening, die door een draaibare schijf kan gesloten worden. Boven deze opening bevindt zich eene buis, die boven de aarde moet uitsteken, ten einde lucht te kunnen toevoeren. Een electrisch toestel bevindt zich in de kist zelve en bij de minste beweging van het in de kist liggende lichaam, stelt zich een electrische schel in beweging, welke zonder ophouden een doordringend geluid doet hooren, en daarbij opent zich de bovengenoemde opening zoodat het stikken wordt voorkomen. Vóór het sluiten der kist wordt om den pols van den schijndoode een metalen draad vastgemaakt.

Om te toonen dat het toestel doelmatig is, heeft de uitvinder zich laten begraven, en gaf hij diep onder de aarde het noodsignaal.

Men begrijpt dat dit stelsel slechts wordt toegepast bij personen, voor welker wezenlijken dood eenigszins twijfel bestaat.

Elke redactie ontvangt wel eens een klacht van een correspondent, dat zijn bericht niet geplaatst werd. Het is ook ontmoedigend, een mededeeling, welke men zelf voor belangrijk hield, niet opgenomen te zien, en het is verklaarbaar, dat bij herhaalde teleurstelling de correspondent de pen er bij neerlegt.

Niet alzoo een der berichtgevers van de *Sint-Petersburgsche Courant*. Sedert 1837 zendt hij geregeld den eersten van elke maand een overzicht van de gebeurtenissen, welke in de afgeloopen maand in zijn gemeente plaats hadden, en even geregeld legt de redactie die, als te onbeduidend, ter zijde. Bij herhaling is hem verzocht, zijn tijd en zijn postzegels te sparen; de eene hoofdredacteur na den anderen is opgetreden; maar de correspondent blijft zijn berichten zenden, nog altijd aan het adres der woning van den hoofd-redacteur, die in 1867 leefde en nu reeds lang dood en begraven is. De redactie weet geen middel om dezen hardnekkigen correspondent kwijt te raken. De dood alleen kan haar van hem verlossen.

Op het laatst der maand Maart overleed te New-York, na een 43-jarig verblijf aldaar, een grijsaard van 71 jaren, die, naar hij beweerde, de laatste afstammeling van prins Charles Edward, de erfgenaam der Stuarts was en dus recht had op den Engelschen troon. Zeker is het, dat hij de trekken der Stuarts bezat, en vele Amerikanen geloofden aan de waarheid zijner gezegden, te meer daar hij verklaarde, stukken te bezitten, die zijne afkomst bevestigden.

Volgens statistieke gegevens worden in België de meeste dranklokalen aangetroffen. In 1850 waren er 53,000 herbergen; nu zijn er 125,000, dat is een op de 24 inwoners.

Men vestigt de aandacht op een mode, die schadelijk is voor de gezondheid, nl. het versieren van dameshoeden met gekleurde vogels. De hoeveelheid arsenicum, die gebruikt wordt, om de kleuren der veeren frisch te houden, is zeer aanzienlijk en het vergif komt zeer dikwijls in aanraking met de personen, die dergelijke hoeden dragen. Het blijkt duidelijk uit het fijne stof, dat zich van tijd tot tijd van de opgezette vogels afscheidt. Het zet zich op de huid, dringt in de oogen en neusgaten en veroorzaakt hevige hoofdpijnen en lusteloosheid. Het is zeer waarschijnlijk, dat dit gebruik van doode vogels in hooge mate schadelijk voor de gezondheid is en zelfs het leven van haar, die deze mode volgen, in gevaar brengt.

Sedert 1400 werden in Italië 280 hevige aardbevingen waargenomen; die van 1693 kostte aan 93,000 menschen het leven.

Het huwelijk van president Cleveland, het hoofd der Vereenigde Staten, moet een der gelukkigste zijn. De Amerikaansche bladen spreken veel van de wederzijdsche genegenheid tusschen den president en zijn vrouw.

Zoo verhalen zij o. a., dat Cleveland onlangs, op zijn 50en verjaardag verrast werd met twee bretels, welke zijn vrouw voor hem geborduurd had en wel met haar hoofdhaar in plaats van met gewone zijde. Op ieder daarvan stond in sierlijke letters te lezen: „Aan mijn hartelijk geliefden man, op zijn 25en geboortedag." Zij had, omdat het beter stond, zijn leeftijd verdeeld; de twee bretels te zamen gaven toch vijftig!

Heden ontving ik het treurige bericht, dat mijn geliefde Vader in den ouderdom van 70 jaar, voorzien van de H. H. Sacramenten der Stervenden, overleden is te Delft (Nederland) den 30sten Maart l. l.

Curaçao, 4 Mei 1887.

A. Maane

Algemeene Kennisgeving.

AVISO

Es kee ta firma aki bouw ta pidi na toer esnan koe debele di bin paguele na término di 15 dia, a fin di evitele di toema paso desagradable of di publiká nan nomber pa público sabi kende nan ta.

Corsouw, 29 April 1887.

José Ramon Faneyte.

De directie der Curaçaosche Meisjesschool heeft de eer Ouders en Voogden kennis te geven dat van 1 dezer de Heeren L. M. Diaz en Daniel De Sola aan genoemde school werkzaam zijn.

Curaçao 5 Mei 1887.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m. 31 December 1884, onder Nos. 7824 T t/m. 2691 V, wordt voortgezet op Donderdag, den 12den Mei en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door aanzuivering der interesten.

Curaçao, 7 April 1887.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

Beendementoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Julie te 31 di December 1884 bau di No. 7825 T te 2691 V, lo tien loega Djaweebs, dia 12 di Mei, i dianan kee ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendementoe.

Corsouw, 7 April 1887.

President,

M. P. CURIEL.

TE KOOP.

HET HUIS N° 5 met erf, staande en gelegen op Scharlo.

Nadere inlichtingen verstrekt

C. M. DE HASETH.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING.

De Beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Heer *Abraham Jacob Jesurun* zullen op Woensdag den Elfden Mei dezes jaars openbaar doen opveilen en aan den meestbiedende toewijzen:

1° DE SCHEEPSTIMMERWERVEN of KLIPPEN, behoorende tot de boedels van wijlen de Heeren *J. A. Jesurun* en *Abraham J. Jesurun*, en bekend onder de namen van *"de Kleine Werf"*, *"de Groote Werf"*, *"de Werf de Wilde"* en *"de Werf Mattey"*;

Elke werf wordt afzonderlijk opgeveild.

2° HET PERCEEL gelegen op Scharlò en bekend onder den naam van *"Fleur de Marie"*;

3°. EEN STUK GRONDS gelegen op Scharlò ten Noorden van de effecten No. 74 A enz.;

4°. DRIE HUIZEN in de Willemstad, waarvan twee ineengetrokken;

5°. EEN HUIS gelegen aan de Overzijde op den Berg, en genummerd 72 A;

6° HET TUINTJE *Hof en Berg* (alias *Vagevuur*) [illegible]

7° EEN STUK GRONDS, bekend onder den naam *Pipi* en gelegen in het tweede district.

☞ ***Nadere bijzonderheden van den verkoop zullen later worden openbaar gemaakt.***

Curaçao, 20 Januari 1887.

De Praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

TE KOOP.

HET HEERENHUIS met koraal en bijgebouwen, gelegen in de *Concentie-Steeg*, Overzijde, toebehoorende aan Juan M. de Pool.

Te bevragen bij

Mev. Juan M. de Pool.

Curaçao 9 April 1887.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.